

„Девојчица са шестог месеца“, Муни Вичер

Због чега сам избрисао компјутерске игре, Тик-ток и остало

Још од давних времена људи загледи у звездано небо покушавају да одгонетну тајне свемира, камена мудрости, вечног живота. Вештина откривања ових тајни названа је алхемија, а особе које су је изучавале биле су познате као чаробњаци или алхемичари. У 19. веку алхемија постаје тајна наука. Од тада, па све до објављивања романа „Девојчица са шестог месеца“ постојала је мала вероватноћа да сретнете право чаробњака, а готово је немогуће било упознати га.

Ауторка овог романа Муни Вичер у Мадриду проналази девојчицу Нину са мрљом у облику звезде са пет кракова на средини длана десне руке која у случају присуства зла у близини, поцрни. Претпостављајући да она може да постане Дobar чаробњак, одлучује да је прати у њеној мисији спасавања Шестог Месеца од мрачних свемирских сила зла.

Једина особа која је разумела Нину био је њен деда Миша, стари алхемичар и филозоф и један од Добрих чаробњака. Он је имао исту мрљу на десном длану као Нина. Живео је у чудесно лепој вили у најмагичнијем граду на свету, Венецији. Изнад и испод овог града одвијала се борба за опстанак дела магичног света одакле потиче живот - борба између сила светлости и сила таме, борба за спас Ксоракса, тј. Шестог Месеца. Становници Ксоракса сачињени од чвсте светлости нису могли да живе на другим планетама, па су уз помоћ алхемије и магије комуницирали са Добрим чаробњацима на Земљи покушавајући да победе моћне мрачне силе лошег чаробњака Каркона и његових војника, деце андроида.

После једне изгубљене битке са злокобним чаробњаком, деда Миша напушта овај свет поверавајући унуци откриће, причу о Шестом Месецу, његовим чудесним тајнама и опасностима која су се надвиле над њим. Сазнао је да неко преусмерава дечије снове са Ускршњег острва тако да чуварке неба нису могле слати дечије мисли и дечију машту на Ксоракс, што је био неопходан састојак за настајање светлости и опстанак живота на Шестом Месецу. Свако дете чије су мисли биле преусмерене на путу ка Ускршњем острву аутоматски је постајало дете андроид, војник многобројне војске злог чаробњака Каркона. Дете андроид уместо свог мозга имало је уграђен чип и није било способно мислити. Уместо њега, то је радио Каркон.

У борби за одбрану дечијих мисли Нина има помоћнике, андроида Макса и четворо вршњака, а користи и различите магичне предмете (књигу, прстен од дима, кристалну куглу, штап...). Борба је води кроз бројне авантуре - она путује, сакупља разна знања и учи како да поништи време и полети. На крају Нина шаље злог чаробњака на морско дно. Шести Месец је био безбедан.

Док сам читао роман, девојчица је и моје мисли додала као неопходни састојак свеобухватној формули за спас Ксоракса. Уз њу сам и ја постепено постајао алхемичар. Сваку њену формулу сам данима узбуђено проучавао покушавајући да, не мењајући резултат, њене састојке заменим својим. Сазнао сам да се у речима, мислима, звуцима и бројевима налази порекло свемира и да време служи, али не постоји.

Слике Карконових војника, деце без сопствених мисли, лебделе су ми данима испред очију. Покушао сам да пронађем своје мисли које бих послао чуваркама неба на Ускршње острво. Био сам изненађен и уплашен када сам открио да их уопште немам много, као да их је неко при самом њиховом настајању, хватао и склањао. Ово и није било нешто чиме би се један дванаестогодишњак могао похвалити. Истог тренутка сам све своје игрице избрисао из телефона и компјутера, а телефон поклатио старијем брату.

Књигу препоручујем свима који желе да лете заједно са својим сновима.

„Девојчица са шестог месеца“, Муни Вичер

Нина и алхемија

